

2010 ஏப்ரல் 26]

[பேரவைத் தலைவர்]

உட்காருங்கள். (குறுக்கீடுகள்) No, உட்காருங்கள். (குறுக்கீடுகள்) திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம் சொன்ன அந்த வார்த்தைகள் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றன. (குறுக்கீடுகள்) 25-4-2010 அன்று சென்னை உயர் நீதிமன்ற வளாகத்தில் நடைபெற்ற டாக்டர் அம்பேத்கர் சிலை திறப்பு விழாவின்போது, வழக்கறிஞர்களிடையே ஏற்பட்ட மோதல் குறித்து. (குறுக்கீடுகள்) மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள்.

முற்பகல் 10-35

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் (குறுக்கீடுகள்) பத்திரிகையாளர்களுக்கிடையே நடைபெறுகின்ற தகராறுகளில் அரசு எப்போதும் நல்ல எண்ணத்தோடு நடந்து கொண்டது என்பதற்கு உதாரணம்தான் சொன்னேன். யாரோ சில வன்முறையாளர்கள் ஒரு பத்திரிகை அலுவலகத்திலே நடத்திய (குறுக்கீடுகள்) செயல்களுக்கு யாரும் பொறுப்பேற்க முடியாது. தருமபுரியில் பஸ்களை கொளுத்தினார்கள். நீங்கள் பொறுப்பேற்க முடியுமா? ஆகவே, யாரோ செய்த காரியங்களுக்கு யாரும் பொறுப்பேற்க முடியாது. (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர், நீங்கள் ஏற்கனவே முதல்வராக இருந்து அனுபவப்பட்டவர்கள். நீங்கள் இந்த subject-க்கு சம்பந்தமில்லாத ஒரு subject-ஐ அவையில் clarification என்று பேசலாமா? உட்காருங்கள் முதலில்.

(ஆ) சென்னை உயர் நீதிமன்ற வளாகத்தில் அம்பேத்கர் சிலை திறப்பு விழாவின்போது சிலர் கறுப்புக் கொடி காட்டியதால் ஏற்பட்ட கலவரம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 25-4-2010 அன்று சென்னை உயர் நீதிமன்ற வளாகத்தில் நடைபெற்ற டாக்டர் அம்பேத்கர் சிலை திறப்பு விழாவின்போது வழக்கறிஞர்களிடையே ஏற்பட்ட மோதல் குறித்து அ.இ.அ.தி.மு.க. சார்பாக மாண்புமிகு திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம், திரு. கே.ஏ. செங்கோட்டையன், திரு. டி. ஜெயக்குமார், திரு. பொள்ளாச்சி வி. ஜெயராமன், திரு. அக்ரி எஸ்.எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. பி.கே. சேகர்பாபு, திரு. எல். இரவிச்சந்திரன், இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின்

[பேரவைத் தலைவர்]

[2010 ஏப்ரல் 26]

சார்பாக திரு. சி. ஞானசேகரன், பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பாக திரு. ஜி.கே. மணி, திரு. தி. வேல்முருகன், இந்திய கம்யூனிஸ்ட்டு கட்சியின் சார்பாக திரு. வை. சிவபுண்ணியம், மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சார்பாக டாக்டர் சதன் திருமலைக்குமார், திரு. ஆர். ஞானதாஸ், திரு. ரா. வரதராஜன் ஆகியோர் விதி 56-இன்கீழ் அறிவிப்புக்கொடுத்துள்ளார்கள். இதனைச் சிறப்புக் கவன ஈர்ப்பாக எடுத்துக்கொள்கிறேன். இதுகுறித்து அறிவிப்பு கொடுத்தவர்களில் கட்சிக்கு ஒருவர் என்ற முறையில் சுருக்கமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரலாம். அ.இ.அ.தி.மு.க. சார்பாக, யார் பேசுகிறீர்கள்? திரு. டி. ஜெயக்குமார்.

திரு. டி. ஜெயக்குமார். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஜனநாயகத்தின் முக்கிய தூண்களில் ஒன்றாக இருப்பது நீதிமன்றம். நீதியைப் பரிபாலனம் செய்வது நீதித் துறை. உயர் நீதிமன்றத்தில் நேற்றைய தினம் நடைபெற்ற சம்பவம், அதுவும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர், மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர், மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி, மாண்புமிகு உயர் நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி, உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள், இப்படி நீதித் துறை, நிர்வாகத் துறை என்று சேர்ந்து நடத்திய, மறைந்த அண்ணல் அம்பேத்கர் அவர்களின் திருவுருவச் சிலை திறப்பு விழா நிகழ்ச்சியின்போது நடைபெற்றிருக்கின்ற சம்பவங்களை உற்று நோக்கும்போது ஒன்று மட்டும் புலனாகின்றது. ஓர் அறிஞர் ஒரு நாட்டைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அரசாங்கத்திற்கு இரண்டு கடமைகள் உண்டு; ஒன்று, சட்டம்-ஒழுங்கைப் பேணிக் காத்து மக்களுடைய உயிருக்கும், உடைமைக்கும் பாதுகாப்பை, உத்தரவாதத்தை அளிப்பது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை; மற்றொன்று அடிப்படைக் கட்டமைப்பு வசதிகளை மேம்படுத்தித் தருவது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். சட்டம்-ஒழுங்கை மேம்படுத்தி மக்களுடைய உயிருக்கும், உடைமைக்கும் பாதுகாப்புத் தருவதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சி செய்ததா? சட்டத்தைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்ததா? உடைமைக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்ததா என்றால், இல்லை. தொடர்ச்சியாக இந்த 4 ஆண்டுக்காலத்தில் நடைபெற்ற சம்பவங்களை வைத்துப் பார்க்கும்போது, ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் அனைவரும் வெட்கித் தலைகுனியக்கூடிய அளவிற்கு சம்பவங்கள் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. சட்டத்தின் ஆட்சியில்லை;

2010 ஏப்ரல் 26] [திரு. டி. ஜெயக்குமார்]

சட்டப்படியான ஆட்சியில்லை. ஓர் அறிஞர் சொல்லும்போது நல்ல சட்டமே, நல்ல ஒழுங்கு என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நல்ல சட்டமும் இல்லை; நல்ல ஒழுங்கும் இல்லாத ஒரு மாநிலம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், தமிழ்நாடு என்று சொல்லக்கூடிய நிலை இருக்கின்றது. 10 ஆண்டுக்காலம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் ஆட்சி செய்தார்கள். இதுபோன்ற எந்த ஒரு பிரச்சினையாவது இருந்ததா என்பதை தயவுசெய்து நீங்கள் உங்கள் மனசாட்சியைத் தொட்டுக் கேட்க வேண்டும். (குறுக்கீடுகள்) அப்புறம் சொல்லுங்கள் பதிலை. (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, நீங்கள் இந்த Subject-இல் மட்டும் பேசினால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. பரிதி இளம்வழுதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஜனநாயகத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறார் அவர். உங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில், உங்களுடைய அம்மாமீது வழக்குத் தொடர வேண்டுமென்பதற்காக ஆலோசித்துக் கொண்டிருந்த வழக்கறிஞர் திரு. சண்முகசுந்தரத்தின்மீது கூலிப் படையை ஏவிவிட்டு கொலை செய்ய முயற்சித்தவர்கள் நீங்கள். சாத்தான் வேதம் ஒதுவதுபோல் ஒதக் கூடாது. (கூச்சல்-குழப்பம்)

முற்பகல் 10-40

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் எல்லோரையும் அன்போடு வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் கொடுத்திருக்கிற அந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின்மீது, (குறுக்கீடு) அந்த subject-ஐ மாத்திரம் பேசுங்கள். அந்த subject-ஐ விட்டு வெளியே போக வேண்டாமென்று உங்கள் உறுப்பினர்களிடம் சொல்லுங்கள். (குறுக்கீடுகள்) பேசுங்கள். (குறுக்கீடுகள்) அதை விட்டுவிட்டு வெளியே போனால், அவர்கள் அதற்குப் பதில் சொல்லத்தான் செய்வார்கள். அது இயற்கைதானே! (குறுக்கீடுகள்) மாண்புமிகு செய்தித் துறை அமைச்சர் அவர்கள். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு திரு. பரிதி இளம்வழுதி: அதுமட்டுமல்ல, பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதே உயர் நீதிமன்ற வளாகத்திற்குள் அவர்களுடைய தலைவிக் கெதிராக வழக்குத் தொடர்வதற்காக வருகை தந்த சுப்பிரமணிய சுவாமிக்கு எந்தவிதத்தில் நீங்கள் வரவேற்பு கொடுத்தீர்கள்? குச்சியும் இல்லாமல் கொடியும் இல்லாமல் ஒரு கறுப்புக் கொடி காட்டிய வரலாறு உங்களைத் தவிர வேறு யாருக்கும் கிடையாது. (குறுக்கீடுகள்)

[2010 ஏப்ரல் 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. டி. ஜெயக்குமார், பேசுங்கள். (குறுக்கீடுகள்) எல்லோரும் உட்காருங்கள், எல்லோரும் உட்காருங்கள், please. (குறுக்கீடுகள்) மாண்புமிகு சட்டம், நீதிமன்றங்கள் மற்றும் சிறைச்சாலைகள் துறை அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜெயக்குமார் அவர்கள் முன்னறிவிப்பின்றி அப்படியே பேசிக்கொண்டு போயிருந்தால் பிரச்சினை இல்லை. அவர் என்ன சொன்னாரென்றால், எங்கள் அம்மாவின் ஆட்சியில் இப்படி ஒரு சம்பவம் உண்டா, சொல்லுங்கள் என்று சொன்னார். நீங்கள் கேட்டீர்கள். அதற்குப் பதில் சொல்கிறார். நீங்கள் கேட்காமல் அவர் பதில் சொல்லவில்லை. நீங்களாகப் பார்த்து, எங்கள் அம்மாவின்னுடைய ஆட்சியில் இந்தமாதிரி சம்பவங்கள் உண்டா, சொல்லுங்கள் என்று கேட்டீர்கள். அதற்குப் பதில் சொல்கிறார். அதற்காக கோபித்துக் கொண்டால் எப்படி? ஒரு சம்பவம் அல்ல. இன்னும் பல சம்பவங்கள் இருக்கின்றன. நீங்கள் கேட்கக் கேட்க நாங்கள் சொல்வோம். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. டி. ஜெயக்குமார், பேசுங்கள். (குறுக்கீடுகள்) திரு. டி. ஜெயக்குமார், பேசுங்கள். (குறுக்கீடுகள்) மற்ற அமைச்சர்களெல்லாம் கொஞ்சம் அமைதியாக இருங்கள், please. (குறுக்கீடுகள்) மற்ற உறுப்பினர்களெல்லாம் உட்காருங்கள். (குறுக்கீடுகள்) திரு. டி. ஜெயக்குமார், பேசுங்கள். (குறுக்கீடுகள்) மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள்.

திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பேசுகின்றபொழுது, புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தை இங்கே மேற்கோள் காட்டிப் பேசியதன் காரணமாகத்தான் நான் மதுரை சம்பவத்தைப் பேசவேண்டிய ஒரு கட்டாய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கினீர்கள். அதேமாதிரி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜெயக்குமார் அவர்கள் பேசுகின்றபோது அமைச்சர் குறுக்கிட்டுப் பேசிய வார்த்தையையும் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டியதுதான் முறையான செயல். (குறுக்கீடுகள்) ஏனென்றால், நாங்கள் பேசியதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறீர்கள். . . (குறுக்கீடுகள்)

2010 ஏப்ரல் 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவருக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். அவர் சொன்ன அந்த வார்த்தை, அம்மா காலத்தில் இந்த மாதிரியெல்லாம் ஏதாவது நடந்ததுண்டா? நீங்கள் சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம் என்றார். அதற்கு உரிய பதிலை அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். (குறுக்கீடுகள்) கேள்வி உங்கள் பக்கத்திலிருந்து ஆரம்பித்ததால், பதில் அந்தப் பக்கத்திலிருந்து வந்தது. அவ்வளவுதான். (குறுக்கீடுகள்) திரு. டி. ஜெயக்குமார், பேசுங்கள். (குறுக்கீடுகள்) திரு. ஜெயக்குமார், நீங்கள் பேசுங்கள். (குறுக்கீடுகள்) உங்களுடைய உறுப்பினர் பேசி முடித்துவிட்டாரா? (குறுக்கீடுகள்) சொல்லுங்கள். மற்ற உறுப்பினர்களெல்லாம் கொஞ்சம் அமைதியாக இருங்கள், please. (குறுக்கீடுகள்) மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள்.

திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதைப்போலத்தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், நாங்கள் அதுமாதிரியெல்லாம் நடக்கமாட்டோம் என்று. அதற்குத்தான் நான் மதுரையிலே நடந்த ஒரு சம்பவத்தை மேற்கோள் காட்டிப் பேசி, அதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட பதில் சொன்னார்கள், சில வன்முறையாளர்கள் அதை நடத்தினார்கள் என்று அவர்களே தனது ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தைத் தந்திருக்கின்றார்கள். அந்த வன்முறையாளர்களமீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன என்பதுதான் நான் கேட்ட கேள்வி. (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். பிரச்சினை உருவாவது உங்களுடைய பக்கத்திலிருந்துதான். (குறுக்கீடுகள்) அதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். (குறுக்கீடுகள்) திரு. டி. ஜெயக்குமார், உங்கள் உரையை முடியுங்கள்.

திரு. டி. ஜெயக்குமார்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், நான் கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்வதை விடுத்து, மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்ச போடுவதைப்போல அவருடைய பேச்சு இருக்கின்றது. நான் சொல்ல வந்தது, நீதிமன்ற வளாகத்தில், முதலமைச்சர், சட்டத் துறை அமைச்சர், உச்ச நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி மற்றும் நீதிபதிகள் இருக்கின்ற ஓர் அரங்கத்தில், உயர் நீதிமன்றத்தில் இதுபோன்று ஜனநாயகத்தில் வெட்கித் தலைகுனியக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு செயல் நடத்திருக்கிறதே.

[திரு. டி. ஜெயக்குமார்] [2010 ஏப்ரல் 26]

அதற்கு என்ன பதில் என்றுதான் நான் கேட்டேன். அதற்கு . . . (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் இதை மாத்திரம் சொல்லிவிட்டு, நீங்கள் கொடுத்திருக்கிற அந்தத் தீர்மானத்தின்மீது மாத்திரம் கருத்து சொல்லிவிட்டு உட்காருங்கள். மற்றதையெல்லாம் பேசாதீர்கள். (குறுக்கீடுகள்)

திரு. டி. ஜெயக்குமார்: அப்படித் தொடர்ச்சியாகப் பார்க்கும்போது சட்டம்-ஒழுங்கு நிலைமை, இந்த 4 ஆண்டுக் காலத்தில் பத்திரிகை ஊழியர்கள் எரித்துக் கொலை, உயர் நீதிமன்றத்திலே வழக்கறிஞர்கள்-காவல் துறை மோதல், அதைப்போன்று, சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் மோதல், T.V-ஐத் திறந்தாலே நெஞ்சைப் பதற வைக்கின்ற, ஆங்கிலத் திரைப்படத்தை மிஞ்சுகின்ற வகையிலே . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு செய்தித் துறை அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. பரிதி இளம்வழுதி: எதைப் பற்றித் தீர்மானம் கொடுத்தாரோ அதைப்பற்றிப் பேசச் சொல்லுங்கள். உயர் நீதிமன்றத்தை நீங்கள் எந்த அளவுக்கு மதித்தீர்கள் என்பதற்கு ஒரே ஒரு உதாரணம். . . . (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு திரு. வீ.பெ. துரைசாமி (பேரவைத் துணைத் தலைவர்): கவன ஈர்ப்பிற்குச் சம்பந்தமில்லாதவற்றை கவன ஈர்ப்பிலே கொண்டு வரக்கூடாது. (குறுக்கீடுகள்)

முற்பகல் 10-45

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு செய்தித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் உட்காருங்கள். திரு. வீ.பெ. துரைசாமி, கொஞ்சம் உட்காருங்கள். திரு. டி. ஜெயக்குமார் நீங்கள் கொடுத்துள்ள கவன ஈர்ப்பு மீதான விஷயத்தை மட்டும் பேசுவதாக இருந்தால் பேசுங்கள். இல்லையென்றால் உட்காருங்கள். நான் அடுத்த உறுப்பினரைப் பேச அழைக்கப் போகிறேன். (குறுக்கீடு) நீங்கள் கவன ஈர்ப்பு குறித்து கொடுத்திருக்கிறீர்கள் அல்லவா? (குறுக்கீடு) அதை மாத்திரம் பேசுங்கள். கவன ஈர்ப்புமீது அல்லாமல் வேறு விஷயம் பேசினால் நான் அனுமதிக்க மாட்டேன்.

2010 ஏப்ரல் 26]

திரு. டி. ஜெயக்குமார்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதற்குள்ளேயேதான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேனெயொழிய, வேறு subject-ல் பேசவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கவன ஈர்ப்பு விஷயத்திற்கு வெளியேதான் பேசுகிறீர்கள். எனவே, நீங்கள் அதன்மீது மட்டும் பேசங்கள்.

திரு. டி. ஜெயக்குமார்: அதைத்தான் நான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். நான் சொல்ல வருவது இரண்டு கோரிக்கைகள். ஒன்று, பத்திரிகைத் துறை, ஜனநாயகத்தினுடைய முக்கிய தூண்களில் ஒன்றான நான்காவது தூண். கடுமையான அளவிற்குத் தாக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்களுடைய T.V. Cameraman தாக்கப்பட்டிருக்கிறார். Camera-க்கள் உடைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நிருபர்கள் புண்ணையாதேவன் மற்றும் ரமேஷ்குமார் ஆகியோர் தனியார் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பத்திரிகையைச் சார்ந்த நிருபர்கள், NDTV நிருபர்கள் எல்லாம் கடுமையாக முதலமைச்சர் முன்னாலேயே தாக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இத்தனைக்கும் முதலமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையை நிகழ்த்திக்கொண்டிருக்கும்போது, தாக்குதல் நடக்கிறது. ஆனால் அங்கே இருந்த D.G.P. ஒன்றும் செய்யவில்லை. தொலைக்காட்சியிலே தெளிவாக வந்திருக்கிறது, எப்படியெல்லாம் நிருபர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று. எனவே, தாக்கியவர்கள்மீது கடுமையான நடவடிக்கையை இந்த அரசு எடுக்க வேண்டும் என்பது ஒன்று. இரண்டாவது உச்ச நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி முன்பாக, உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் முன்பாக, முதலமைச்சர் முன்பாக, சட்டத் துறை அமைச்சர் முன்பாக, D.G.P. முன்பாக நடைபெற்று இருக்கிற இந்த வன்முறைக்குத் தார்மிகப் பொறுப்பேற்று முதலமைச்சர், சட்டத் துறை அமைச்சர் மற்றும் D.G.P. ஆகியோர் பதவி விலகுவதுதான் தார்மிகக் கடமை என்பதைச் சொல்லி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பரிதி இளம்வழுதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 2001 ஆம் ஆண்டிலே (குறுக்கீடுகள்) சும்மா சத்தம் போடாதீர்கள். கேட்பதற்குப் பதில் சொல்லுங்கள். நாங்கள் நடத்தின பேரணியிலே குறிப்பிட்ட ஒரு ரவுடியை வைத்துக்கொண்டு, காவல் துறையோடு சேர்ந்து நீங்கள் ஆடிய வன்முறை வெறியாட்டத்திற்கு அளவே கிடையாது. 'சாத்தான் வேதம்

[திரு. பரிதி இளம்வழுதி] [2010 ஏப்ரல் 26]

ஓதுவதுபோல' பேசக்கூடாது. அதுமட்டுமல்ல உயர் நீதிமன்ற வளாகத்திலே சுப்பிரமணிய சுவாமிக்கு நீங்கள் வரவேற்பு கொடுத்தீர்களே, அந்த வரவேற்பை ஏற்பாடு செய்தவரே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. டி. ஜெயக்குமார்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சி. ஞானசேகரன். (குறுக்கீடுகள்) உட்காருங்கள், எல்லாம் தெரியும். திரு. சி. ஞானசேகரன்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்று 25-4-2010 ஆம் நாள் சட்ட மாமேதை அம்பேத்கருடைய சிலைத் திறப்பு விழா உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியை வைத்து நடந்தபோது, அதிலே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் பங்கேற்று உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படி உரையாற்றிக் கொண்டிருக்கிறபோது பத்திரிகையிலே வந்த செய்திகளைப் பார்க்கிறபோது, சில மாவோயிஸ்ட் வழக்கறிஞர்கள் 'அனுமதியோம், அனுமதியோம்' என்று கோஷமிட, பிறகு துண்டுப் பிரசுரங்களை எல்லாம் வீச, சில பேர் கிழித்து கூட்டத்தினுள் வீசி எறிய முற்பட, அங்கிருந்த சில வழக்கறிஞர்கள் இது தேவையில்லாத வேலை, இப்படிப்பட்ட பணியிலே நீங்கள் ஈடுபடக்கூடாது என்று தடுத்தபோது அங்கே கலவரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கலவரத்தின் அடிப்படையில் படம் எடுத்துக்கொண்டிருந்த பத்திரிகைத் துறை நிருபர்கள், cameramen எல்லாம் தாக்கப்பட்டதாகச் செய்திகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. நீதிமன்றத்திற்குள்ளேயே இப்படிப்பட்ட நிகழ்வுகள் நடக்கலாமா என்பதுதான் thousand dollar question, still unanswered. ஏற்கெனவே அந்த நீதிமன்றத்திற்குள்ளே நடந்த நிகழ்வினைப் பார்த்தோம் என்று சொன்னால், நீதிபதி வழக்கை விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறபோதே சில வழக்கறிஞர்கள் முட்டையை வீசியதன் தொடக்கமாக இது it is a starting point. இப்படியெல்லாம் வருகிறது. இதிலே. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீதிமன்றத்திற்குள்ளே அல்ல, நீதிமன்ற வளாகத்திற்குள்ளே. . .

திரு. சி. ஞானசேகரன்: நான் குறிப்பிட்ட நிகழ்வு நீதிமன்றத்திற்குள்ளாகவே நடந்துள்ளது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சரி, சொல்லுங்கள்.

2010 ஏப்ரல் 26]

திரு. சி. ஞானசேகரன்: The order is there. Even the Judge has already specifically mentioned that those advocates should be booked. A case should be registered என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பிறகு அதை அப்படியே விட்டுவிட்டார்கள். Order-ஐ dictate பண்ணி அப்படியே விட்டுவிட்டார்கள். ஆகவே, நான் வழக்கறிஞர் என்ற முறையில் அறிந்துகொள்ள விரும்புவது, இங்கே பல வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிறோம், வழக்கறிஞர் தொழிலை Noble profession என்று சொல்வார்கள். அந்த Noble profession-இலே ஈடுபடக்கூடியவர்கள் தங்களுடைய கடமையை உணர்ந்து பணியாற்ற வேண்டியது மிகமிக முக்கியம். குறிப்பாக அவர்களுக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டுகிற உரிமை இருக்கிறது, நான் இல்லையென்று சொல்லவில்லை, காட்டட்டும். ஆனால் அப்படிக்காட்டுகிறபோது வன்முறையிலே ஈடுபடக்கூடாது. நீங்கள் யாருக்காவது கறுப்புக் கொடி காட்ட வேண்டுமென்றால் தனியாக ஒரு இடத்தைக் கேட்டுப்பெற்றுச் செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் நேரு சிலைத் திறப்பு விழா நடந்த காலத்திலே இருந்து, அந்த ஜனநாயக முறைப்படி கறுப்புக் கொடி காட்டுகிற நிகழ்வு நடைபெற்றிருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுங்கூட 'நான் கடந்த 72 ஆண்டுகளில் என்னுடைய அரசியல் வாழ்வில் எத்தனையோ பல எதிர்ப்புகளை எல்லாம் சந்தித்து, அதையே மாலையாகப் போட்டுக்கொண்டவன்' என்றுகூட தன் உரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், முதலில் காவல் துறைமீது பல வழக்குகள் போடப்பட்டு, அதனால் காவல் துறையினர் நமக்கு எதற்கு வம்பு என்று சும்மா இருந்துவிட்டார்களோ என நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், எப்படியாவது இதிலே என்ன நடந்தது என்பதை இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

இப்போதுகூட நாம் பத்திரிகைத் துறையைப் பற்றி அதிகமாக விவாதித்தோம். பத்திரிகைத் துறையைச் சார்ந்த நண்பர்கள் அங்கே தாக்கப்பட்டது எவ்வாறு என்பது குறித்தும், how this incident has happened, started என்பது குறித்தும், இனி இப்படிப்பட்ட நிகழ்வுகள் வராமல் பார்த்துக்கொள்வதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறது என்பது குறித்தும் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று தங்கள்வாயிலாகக் கேட்டு அமர்கிறேன்.

[2010 ஏப்ரல் 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தி. வேல்முருகன்.

திரு. தி. வேல்முருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்று உயர் நீதிமன்றத்தில் மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற விழாவில், உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய தலைமை நீதிபதி அவர்களும், உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய நீதிபதி சதாசிவம் அவர்களும், தமிழக உயர் நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி அவர்களும், நம்முடைய சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் அவர்களும், அனைத்து உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளும், வழக்கறிஞர் பெருமன்றமும் கலந்து கொண்டு, புரட்சியாளர் அம்பேத்கர் அவர்களுடைய திருவுருவச் சிலையைத் திறந்து வைக்க உச்ச நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி அவர்கள் வருகை தந்திருந்தபோது, அந்த விழாவில் வெறும் 6 நபர்கள் என்று கருதுகிறேன்; கறுப்புக் கொடி காட்ட முயற்சித்திருக்கிறார்கள். அந்த 6 நபர்களை அப்புறப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு காவல் துறைக்கு உண்டு. அவர்கள் அப்புறப்படுத்தவில்லை; இது ஒன்று. இரண்டாவது, குறைந்தபட்சம் காவல் துறை. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறையினர்தான் நீதிமன்றத்திற்குள்ளே வரக்கூடாதே!

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தி. வேல்முருகன்.

திரு. தி. வேல்முருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே நடந்த சம்பவத்தையொட்டி, காவல் துறையினர் உள்ளே வரக்கூடாது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய உளவுத் துறையினர், இதுபோன்ற ஒரு முயற்சியில் சிலர் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இழுக்கை ஏற்படுத்த, அவமானத்தை ஏற்படுத்தத் திட்டமிட்டு, ஒரு குழு இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதை ஏற்கெனவே தெரிந்து, அவர்களை அழைத்து, அன்பான முறையில் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, இந்திய நாட்டின் உச்ச நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி அவர்கள் புரட்சியாளர் அம்பேத்கர் அவர்களுடைய

2010 ஏப்ரல் 26] [திரு. தி. வேல்முருகன்]

சிலையைத் திறக்க வருகின்ற நிகழ்வில், நமக்குள் ஆயிரம் பிரச்சினைகள் இருந்தாலும், அவர்களை வைத்துக்கொண்டு, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நீங்கள் கறுப்புக் கொடியின்மூலம் எதிர்ப்பைக் காட்டுவது ஏற்புடையதல்ல என்ற கருத்தை காவல் துறையினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கலாம். என்னைப் பொறுத்தவரையில், இந்த நிகழ்வு மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கு மட்டும் ஏற்பட்ட ஓர் அவமதிப்பாகக் கருதவில்லை; இந்திய நாட்டின் உச்ச நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியையும் அவமதித்ததாகவே நான் கருதுகிறேன்.

அருமைச் சகோதரர் ஞானசேகரன் அவர்கள் சொன்னதுபோல, ஜனநாயக நாட்டில் போராடுவதற்கு, கறுப்புக் கொடி காட்டுவதற்குச் சில வரைமுறைகள் இருக்கின்றன; வழிமுறைகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் அவற்றைக் கடைப்பிடித்திருக்கலாம். அதை விட்டுவிட்டு, பதிலுக்கு இன்னொரு பிரிவினர் அவர்களைத் தாக்குகின்ற அந்த முயற்சி, செங்கற்களைக் கொண்டு தாக்கி, அடிக்க நினைப்பதும், அதைப் படம் பிடித்த பத்திரிகையாளர்கள், “இந்து” பத்திரிகையினுடைய, N.D.T.V.-யினுடைய பத்திரிகையாளரைக் காவல் துறையினர் அழைத்துச் சென்று-மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், காவல் துறையினர் நீதிமன்ற வளாகத்திற்குள்ளே வரக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள்—ஒருசில காவலர்கள் ஒரு பத்திரிகையாளரை மூன்று மணி நேரம் ஒரு அறையிலே பூட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். உடனே பத்திரிகையாளர்களெல்லாம் சேர்ந்து அந்தப் பத்திரிகையாளரை விடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால், விட மறுக்கிறார்கள். அதன் பிறகு மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் கவனத்திற்கோ அல்லது மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கோ கொண்டுவரப்பட்டு, அதன் பிறகு மூன்று மணி நேரம் கழித்து அவர் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். ஆகவே, எது எப்படி நடந்திருந்தாலும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டுகின்ற அந்த நிகழ்வில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற அசம்பாவிதம் தமிழ்நாட்டிற்கும், நம்முடைய கலாச்சாரத்திற்கும், பண்பாட்டிற்கும் உகந்ததல்ல. உச்ச நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியை வைத்துக்கொண்டு, ஒருசில வழக்கறிஞர் சமூகம் நடந்துகொண்ட அந்தச் செயல் வருத்தத்திற்குரிய செயல் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே பதிவுசெய்து, இனி வருங்காலங்களில் இதுபோன்ற நிகழ்வுகள் நடக்கும் என்றால் முன்கூட்டியே, சம்பந்தப்பட்டவர்களை, பிரச்சினைக்குரியவர்களை அழைத்துப் பேசி, ஒரு சுமுகமான தீர்வை ஏற்படுத்துவதற்கு நம்முடைய அரசு ..

[2010 ஏப்ரல் 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு சட்டம், நீதிமன்றங்கள் மற்றும் சிறைச்சாலைகள் துறை அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒன்றைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். கறுப்புக் கொடி காட்டுவதற்கு ஜனநாயகத்திலே உரிமையுண்டு. அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால், அங்கேயிருக்கக்கூடிய Advocate Association-ஓ, Bar Association-ஓ, ஓர் organisation-ஓ, அந்தமாதிரிச் செய்யவில்லை. யாராவது அப்படிக் கறுப்புக் கொடி காட்ட வேண்டுமென்று நினைத்தாலும், கறுப்புக் கொடி காட்டுவதற்கு முன்னாலே, permission வாங்க வேண்டும். காவல் துறையினரிடம் போய், எங்களுக்கு permission வேண்டுமென்று கேட்கவேண்டும். அப்பொழுது அவர்கள் ஓர் இடத்தை ஒதுக்கிக் கொடுப்பார்கள். அந்த இடத்திலே நின்று கறுப்புக் கொடி காட்ட வேண்டும். ஆனால், அதை விட்டுவிட்டு—வக்கீல்கள், எல்லோரும் கறுப்பு உடையில் வருகிறார்கள்; யாரிடம் கறுப்புக் கொடி இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது; போலீஸ் ஒவ்வொருவரையும் check up பண்ண முடியாது. எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு—நான்கு பேர் காலித்தனமாக எழுந்து நிற்குகொண்டு கறுப்புக் கொடி காட்டுகிறார்கள் என்றால், அவர்களைக் கண்டிக்கிறேன் என்று சொல்வதற்கு உறுப்பினர் வேல்முருகன் அவர்களுக்கு வாய் வரவில்லை. வருத்தப்படுகிறாராம்! வெட்கப்படுகிறாராம்!

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தி. வேல்முருகன்.

திரு. தி. வேல்முருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேல்முருகன் என்ன பேச வருகிறான் என்பதை உள்வாங்கிக் கொள்ளாமல் அமைச்சர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் உணர்ச்சிவசப்படுகிறார்கள். நான், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டியதற்காக வருத்தப்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல், இறுதியாக என்னுடைய உரையின் முடிவுக்கு வருகிறேன். இது கண்டனத்திற்குரியது; கண்டிப்பிற்குரியது. பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பாக இதை நாங்கள் கண்டிக்கிறோம். அந்தக் கருத்தைப் பதிவு செய்துகொள்வதற்குள்ளாக நான் சில செய்திகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

2010 ஏப்ரல் 26]

[திரு. தி. வேல்முருகன்]

(முற்பகல் 10-55)

ஏனென்றுச் சொன்னால் ஏற்கெனவே அங்கு ஒரு அசம்பாவிதம் நடந்திருக்கிறது. அந்தக் காரணத்திற்காக அந்தச் செயலை அவர்கள் செய்திருக்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்தவர்களை அங்குத் தாக்கியதும் கண்டனத்திற்குரியது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்து, அப்பாவிப் பத்திரிக்கையாளர்கள் ஒவ்வொரு விஷயங்களிலும், உயர் நீதிமன்ற மோதலாக இருந்தாலும், நேற்றைய விழாவாக இருந்தாலும், தாக்கப்படுவதும், அடிக்கப்படுவதும், உதைக்கப்படுவதும், மிதிக்கப்படுவதும் பத்திரிகை நண்பர்களின் வேதனைக் குரலை வெடிக்கச் செய்திருக்கிறது. அதையும் இந்த நேரத்தில் முதல்வர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் வாயிலாக அரசின் கவனத்தை ஈர்த்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் செல்வி கே. பாலபாரதி அவர்கள், கருக்கமாகச் சொல்லுங்கள்.

செல்வி கே. பாலபாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, short ஆகத்தான் சொல்லப் போகிறேன். நேற்றைய தினம் சென்னை உயர் நீதிமன்ற வளாகத்தில் நடைபெற்றிருக்கக்கூடிய சம்பவம் என்பது மிகுந்த வருத்தத்திற்குரியது. மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் இத்தனை சம்பவங்களுக்குப் பிறகும், மிகச் சரியான நல்ல கருத்துகளை அந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசியுள்ளார்கள். மேலும், ஒரு பிரச்சினை வருகிறபோது, அதை நிதானமாகவும், அதை எவ்வாறு கையாள்வது என்ற முறையிலும் அவர்கள் அந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசிய கருத்துகள் முன்னுதாரணமாக இருந்தன. ஆனால், ஜனநாயகத்தில் கறுப்புக் கொடிக் காட்டுவது என்பது மிகப் பெரிய குற்றமல்ல. கறுப்புக் கொடி காட்டியிருக்கக்கூடிய அந்தக் குழுவினர் வழக்கறிஞர்கள், எந்த அரசியலமைப்பைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களுடைய கோரிக்கைகள், கருத்துகள் ஜனநாயகப்பூர்வமாக இருக்கின்றனவா என்று முன்னதாகவே காவல் துறை தலையிட்டு, அவர்களுடைய அந்தப் போராட்டத்தை முறைப்படுத்தியிருக்க வேண்டும். அதைச் செய்யவில்லை. மாறாக, அவர்கள்மீது பதிலுக்கு பதில் அடிதடி, சண்டை என்ற முறையிலே சென்றதன் காரணமாகத்தான்...

[2010 ஏப்ரல் 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு சட்டம், நீதிமன்றங்கள் மற்றும் சிறைச்சாலைகள் துறை அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன்: Police-இடம் போய் நாங்கள் இப்படி கறுப்புக் கொடி காட்டப்போகிறோம், எங்களுக்கு உரிமையுண்டு; நாங்கள் கறுப்புக் கொடி காட்டுவது ஜனநாயக உரிமை என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் Police இது போல் வேண்டாம் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லியிருக்கலாம், consider செய்திருக்கலாம். கோரிக்கை வைத்திருந்தால், என்ன கோரிக்கை என்று கேட்டிருக்கலாம். இவர்கள் யாரும் Police-இடம் போகவில்லை; கறுப்புக் கொடி காட்டப் போகிறோம் என்று சொல்லவில்லை; கோரிக்கையை யாருக்கும் சொல்லவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் திருட்டுத்தனமாகக் கொண்டு வந்த கொடியைக் காட்டுவார்கள்—அவ்வளவு ஜனத்திலே—அதைப் பார்த்துக்கொண்டு மற்றவர்களெல்லாம் பேசாமல் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பார்களா? (குறுக்கீடுகள்)

செல்வி கே. பாலபாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கறுப்புக் கொடி காட்டுவது என்பதற்கான அனுமதியைக் காவல் துறை வழங்குவதேயில்லை. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு கட்சி உட்பட பல போராட்டங்களுக்கு, மறியல், முற்றுகை என்று கேட்டாலே அனுமதி மறுத்துவிடுவார்கள். ஆகவேதான், அவர்கள் காவல் துறைக்குத் தெரியாமல் எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற உணர்வுக்குச் செல்கிறார்கள். எப்படி இருந்தாலும்.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதைத்தான் சொல்கிறேன். நீங்கள் Police-இடம் permission கேட்டு அவர்கள் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லியிருந்தால், அதனால்தான் இந்த வழியை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். ஆனால், நாங்கள் கொடுக்கமாட்டோம் என்று அவர்களே செய்தார்கள் என்றால் அப்போது என்ன சட்டம்-ஒழுங்கு? அப்போது என்ன யோக்கியமானவர்கள் அவர்கள்? என்ன ஜனநாயக முறையைக் கற்றவர்கள்? ஆக, இவ்வளவு பெரிய நீதிமன்றத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், முக்கியமானவர்கள் உட்கார்ந்திருக்கும் அறையிலே காலித்தனமாக 4 கொடியைத் தூக்கிக் காட்டினால், உணர்ச்சியுள்ளவர்கள் இரண்டு

2010 ஏப்ரல் 26]

[திரு. துரைமுருகன்]

போடத்தான் செய்வார்கள். இது நியாயம்தான். இதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. இன்னும் சொல்லப்போனால், எவன் பொறுத்துக்கொண்டிருப்பான்? நான் கேட்கிறேன், உங்கள் தலைவர்கள் முன்னாலே இப்படி நடந்தால் நீங்களெல்லாம் பொறுத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்திருப்பீர்களா? உணர்ச்சி உள்ளவன் கிடையாதா? மானம் உள்ளவன் கிடையாதா? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே, இரத்த உணர்ச்சி கிடையாதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: செல்வி பாலபாரதி, பேசி முடித்துவிட்டீர்களா?

செல்வி கே. பாலபாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவ்வளவு கடுமையான போராட்டத்தைக்கூட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மிக நேர்த்தியாக சமாளித்தார்கள். அதைத்தான் ஒரு போராட்டத்தை, கோபத்தை, ஆவேசத்தை அரசியல் அனுபவத்தோடு சமாளிக்கக்கூடிய விதம் என்று நாங்கள் பார்க்கிறோம். மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவு தூரம் ஆவேசப்பட வேண்டிய தேவையில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். எனது கருத்தைத் தாழ்மையோடு நான் பதிவு செய்கிறேன்.

மேலும், இந்த கறுப்புக் கொடி காட்டுவது சரியா, தவறா என்ற விவாதத்திற்குள் இப்போது நாம் செல்ல வேண்டியதில்லை. இதுபோன்ற பிரச்சினைகள் உளவுத் துறைக்கும் தெரிந்திருக்கும். அதைக் கையாண்ட முறையில்தான் கோளாறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை காவல் துறையும், அந்த அரசு விழாவிிற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கக்கூடிய அமைப்புகளும் கவனித்திருக்க வேண்டும் என்று நான் பார்க்கிறேன். இன்னும் ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லி, நான் முடித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். ஏற்கெனவே எடுக்கப்பட்ட ஒரு கவன ஈர்ப்பின்மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் கருத்தைச் சொல்ல அனுமதிக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வேறு ஏதாவது கருத்தா?

செல்வி கே. பாலபாரதி: இல்லை, இல்லை. ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: செல்வி பாலபாரதி, இந்த subject இல் பேசுவது என்றால் பேசங்கள்; இல்லையென்றால் உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) அனுமதியில்லை திரு. சிவபுண்ணியம்.

[2010 ஏப்ரல் 26]

முற்பகல் 11-00

திரு. வை. சிவபுண்ணியம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தில், சமூகப் புரட்சியாளர் அம்பேத்கர் சிலை திறப்பு விழா நிகழ்ச்சியிலே நடைபெற்ற அசம்பாவித சம்பவம், இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பிலே வன்மையாகக் கண்டிக்கக்கூடிய சம்பவமாகக் கருதுகிறோம். இந்தச் சம்பவம் குறித்து நாம் பேசுகிறபொழுது, பல்வேறு செய்திகள் கவனத் திருப்பத்தை ஏற்படுத்துவதாக நான் கருதுகிறேன்.

குறிப்பாக, இங்கு எல்லோரும் அறிந்திருக்கிற காரணத்தினாலே, அதற்குரிய முறைகளின்படி போராட்டங்களை நடத்துவதில் தவறில்லை. அது அனுமதிப்ப்படுகிறதா, மறுக்கப்படுகிறதா என்பது பிரச்சினைக்குரிய ஒன்று. ஆனால், சென்னை உயர் நீதிமன்ற வளாகத்தில் நிகழ்ச்சி நடைபெறுகின்றபொழுது, வழக்கறிஞர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் அனுமதி பெறாமல் கறுப்புக் கொடி காட்டியது என்பது எந்த வகையிலும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியது அல்ல. சட்டத்தை நிலைநிறுத்தி, அதன்மூலம் நீதி வழங்குவதற்காக இருக்கின்ற நீதிமன்றம், அதற்காக வாதாடி உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொடுக்கிற வழக்கறிஞர்கள், அவர்களே இப்படி அனுமதி பெறாமல் போராட்டம் நடத்துவதை நல்ல செயலாக நான் கருதவில்லை. ஆகவே, இது கண்டிக்கக்கூடிய செயல்.

குறிப்பாக, சென்னை உயர் நீதிமன்றம் என்று சொன்னாலே, அது ஏதோ ஒரு கலவர பூமிபோலக் காட்சியளிக்கிறதே, இதைப்பற்றி நாம் எப்படிக் கவலைகொள்கிறோம் என்பதுதான் இன்றைக்கு இருக்கிற ஒரு முக்கியமான செய்தி. சென்னை உயர் நீதிமன்ற வளாகத்தில் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் தொடர்ந்து நடைபெறுவது விரும்பத்தக்கதாக இல்லை என்பது என்னுடைய பணிவான கருத்து; வருத்தமான கருத்து. இந்தச் சம்பவத்திலும் அவர்கள் அந்த உயர் நீதிமன்ற சம்பவத்தைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசியதாகக்கூட பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. ஆகவே, உயர் நீதிமன்றத்தில் இந்த மாதிரி செயல்கள் நடைபெறுகிறபோது, சாதாரண மக்கள் தங்களுக்கு நீதி வழங்கப்படும் என்ற நம்பிக்கையோடு அந்த நீதிமன்றத்தின்மீது நம்பிக்கை வைத்துச் செயல்படுகிறபொழுது, அதை எதிர்பார்க்கிறபொழுது, அந்த நீதிமன்ற வளாகமே இப்படி வன்முறைக் களமாக மாறும் என்று சொன்னால், உண்மையிலேயே நீதியின்மீது மக்களுக்கு இருக்கிற நம்பிக்கை வெகுவாகக் குறைந்து விடுகிற அபாயம் வருகிறது என்ற

2010 ஏப்ரல் 26] [திரு. வை. சிவபுண்ணியம்]

அந்தக் கவலையை நாம் உணரவேண்டும்; அதன்மீது நமது கருத்தை நாம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த நிகழ்ச்சி குறித்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய கருத்தை இங்கே பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த நிகழ்ச்சியிலே பங்கெடுக்கிறபொழுது, அப்படி ஒரு திடீர் சம்பவம் நடைபெறுகிறதென்றால், அது வேதனையைத்தான் அளிக்கும். அதுவும் அம்பேத்கர் சிலை திறப்பு விழாவிலே நடைபெற்ற சம்பவம் விரும்பத்தகாத ஒன்று என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஆதி திராவிட மக்களுக்குரிய போராட்ட நாயகனாக விளங்கியவர், சட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்காக, அதை உருவாக்கியவர் என்ற முறையில், அவருக்குச் சிலை திறப்பு விழா நடைபெற்றிருக்கிறது. அந்த இயக்கத்தின் பெயரைப் பார்க்கிறபோது, 'மக்கள் கலை இலக்கிய மனித உரிமைகள் இயக்கம்' சார்பில் அந்தச் சம்பவம் நடைபெற்றது என்ற செய்தியைப் பத்திகையிலே பார்க்கிறேன். மக்களுடைய உரிமைக்காகப் போராடுகிற அவர்களே, அம்பேத்கர் சிலை திறப்பு விழாவிலே அதை வெளிப்படுத்த வேண்டுமா? எவ்வளவோ காலங்கள் இருக்கின்றன; எவ்வளவோ சம்பவங்கள் இருக்கின்றன; அந்தச் சந்தர்ப்பங்களையெல்லாம் பயன்படுத்தி அப்படிப்பட்ட விஷயங்களைச் செய்யலாம். ஆனால், முதல்வர் அவர்கள் வருகிறார்கள்; அந்த இடத்தில் இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறபோது, அனுமதியைப் பெற்றிருக்கலாம். அனுமதி மறுத்திருந்தால்கூட, அவர்கள் வெளியிலிருந்துகூட அதைச் செய்யலாம். அனுமதி மறுக்கிறபொழுது கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த நாங்கள், அதையும் மீறி சில நேரங்களில் போராட்டங்கள், இயக்கங்கள் நடத்தியிருக்கிறோம். அதற்காக சிறைத் தண்டனையைக்கூட நாங்கள் அனுபவித்திருக்கிறோம். அப்படித்தான் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு அவர்கள் செயல்பட்டிருக்க வேண்டும். அதை மீறிய செயலாக, திடீரென்று செயல்பட்டதென்பது மற்றவர்களுடைய உணர்ச்சி வேகத்தைத் தூண்டுவதற்குரிய தூண்டுகோலாக இருந்திருக்கிறது.

அப்படி நடந்த காரணத்தினாலே, இன்னொரு பக்கத்திலே பதிவுக்குப் பதில் என்ற முறையிலே அங்கே தகராறு நடந்திருக்கிறது. நாற்காலிகள் தூக்கி வீசப்பட்டிருக்கின்றன, அடித்திருக்கிறார்கள். உயர் நீதிமன்ற வழக்கறிஞர்கள் என்று சொன்னாலே தாக்குதலுக்குள்ளாகிக் கொள்வார்கள், மோசமாக, முரட்டுத்தனமாக

[திரு. வை. சிவபுண்ணியம்] [2010 ஏப்ரல் 26]

நடந்துகொள்வார்கள் என்கிற அந்தச் செய்தி வருவது என்பது நல்லதா என்பதுதான் இதிலே இருக்கிற செய்தி. ஆகவே, அந்தத் தாக்குதல் சம்பவம் தேவையற்ற சம்பவம், அது நடந்திருக்க வேண்டியதில்லை என்று கருதுகிறேன்.

இப்படி ஒரு சம்பவம் நடக்கிறபோது அதைச் செய்தியாகச் சேகரிக்கச் செல்கிற நிருபர்களும், Camera-man-களும் தாக்கப்படுவது தொடர் நிகழ்ச்சியாக மாறுகின்றது. இது ஒரு தேவையில்லாத, அருவருக்கத்தக்க செய்தியாக நான் பார்க்கிறேன். ஆகவே, இதையும் கண்டனத்திற்குரியதாக நான் கருதுகிறேன். எனவே, நீதிமன்ற வளாகத்தில் சிலை திறப்பு விழாவிலே அப்படிச் சுறுப்புக் கொடிகாட்டிய சம்பவம் என்பது சரியான சம்பவமல்ல. அது வன்மையாகக் கண்டிக்கத்தக்கது. அவர்களுடைய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த வேண்டிய முறையிலே வெளிப்படுத்தியிருக்க வேண்டுமெயொழிய, இப்படி மீறுதலான காரியங்களை, சட்டத்திற்குட்பட்டு செயல்பட வேண்டியவர்களே செய்தார்கள் என்பதுதான் பொதுமக்களுக்குச் சந்தேகத்தையும், அச்சத்தையும், கேள்வியையும், எழுப்புகின்றது. இதுபோன்ற சம்பவம் எதிர்காலத்தில் நடக்காதவண்ணம் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பிலே கேட்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, மதி.மு.க. சார்பாக டாக்டர் சதன் திருமலைக்குமார்.

டாக்டர் தி. சதன் திருமலைக்குமார்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை உயர் நீதிமன்ற வளாகத்தில், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும், மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி அவர்களும், உயர் நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி அவர்களும், மற்றுமுள்ள நீதிபதிகளும் கலந்து கொண்ட மாமேதை டாக்டர் அம்பேத்கர் அவர்களின் சிலை திறப்பு விழா நேற்று நடந்திருக்கிறது.

முற்பகல் 11-05

அந்தச் சிலையைத் திறந்ததில் மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்கு எவ்விதக் கருத்து வேறுபாடும் இல்லை. ஆனால், அந்த விழாவிலே ஒரு அசாதாரணமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதில் சிலர் சுறுப்புக் கொடிகாட்டியிருக்கின்றார்கள். அதை எதிர்த்து அவர்களைப் பலர் தாக்கியிருக்கின்றார்கள். அங்கே ஒரு விபரீதச் சூழ்நிலை

2010 ஏப்ரல் 26] [டாக்டர் தி. சதன் திருமலைக்குமார்]

ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இந்த நிலையைப் பார்த்தால், நீதிமன்ற வளாகத்தில் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் அடிக்கடி நடப்பதை நினைக்கும்பொழுது, வேதனையும், கவலையும், வருத்தமும் அளிக்கிறது. ஒரு மனிதனோ, அல்லது ஒரு இயக்கமோ அல்லது ஒரு அமைப்போ, ஒரு முறை தவறு செய்தால் அதற்குரிய காரணத்தை அறியலாம். ஆனால், அதே தவறுகள் மீண்டும் மீண்டும் நடந்து கொண்டிருந்தால், மன நிலையைத்தான் ஆராய வேண்டும். ஆகவே, நீதிமன்ற வளாகத்தில் இப்படி அடிக்கடி நடைபெறுகின்ற மோதல்கள், கலாட்டாக்களைத் தவிர்ப்பதற்குரிய நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும். அங்கே நடந்த நிகழ்ச்சியைப் படமெடுக்கச் சென்றிருந்த பத்திரிகையாளர்கள் மிகவும் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அங்கே புகைப்படக் கலைஞர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். ஆகவே, நடந்த நிகழ்ச்சிக்கு மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மிகுந்த கவலையையும், வேதனையையும் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் அடிக்கடி நடப்பதை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறது என்று கூறி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. து. ரவிக்குமார்.

திரு. து. ரவிக்குமார்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் சென்னை உயர் நீதிமன்ற வளாகத்தில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களையும், அந்த நிகழ்ச்சிக்குச் சிறப்பு விருந்தினராக வந்திருந்த இந்திய நாட்டின் உச்ச நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி அவர்களையும் அவமதிக்கின்றவிதமாக நடைபெற்ற சம்பவத்தை, விடுதலைச் சிறுத்தைகள் சார்பிலே வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றோம். உயர் நீதிமன்ற வளாகத்திலே புரட்சியாளர் அம்பேத்கர் அவர்களுடைய சிலையை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தலைமையேற்று திறந்து வைத்ததென்பது மிகவும் பொருத்தமான ஒன்றாகும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்தச் சிலையைத் திறப்பதற்கு தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல; இந்தியாவிலேயே ஒரு பொருத்தமான முதல்வர் ஒருவர் உண்டென்று சொன்னால், அது நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் அவர்களைத்தான் சொல்ல வேண்டும். (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி)

ஏனென்று சொன்னால், புரட்சியாளர் அம்பேத்கர் அவர்களுக்கு இந்தியாவில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் அளிக்கப்படாத அங்கீகாரத்தை வழங்கி வருபவர் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள்.

[திரு. து. ரவிக்குமார்]

[2010 ஏப்ரல் 26]

அவர் பெயரிலே சட்டக் கல்லூரி, அவர் பெயரிலே சட்டப் பல்கலைக்கழகம். தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல, மகாராஷ்டிராவிலே, மராத்த்வாடா பல்கலைக்கழகத்திற்குப் புரட்சியாளர் அம்பேத்கர் பெயர் வைக்க எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டபோது, அந்தப் பெயரைச் சூட்டித்தான் ஆகவேண்டுமென்று வலியுறுத்தி, அங்கேயும் அவருடைய பெயரைச் சூட்ட வைத்தவர். ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்திலிருந்து ஒருவர் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு நீதிபதியாக நியமிக்கப்படுவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர். இந்தியாவிலே முதன்முதலாக ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர், இந்திய நாட்டின் முதல் குடிமகனாக, ஜனாதிபதியாக வரவிருந்த ஒரு நேரத்திலே அதற்கு ஆதரவு அளித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், பல்வேறு தலைவர்களிடமும் ஆதரவைத் திரட்டி, மேதகு குடியரசுத் தலைவராக திரு. கே.ஆர். நாராயணன் அவர்களை அமர்த்தி அழகு பார்த்தவரும் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இப்போதுகூட, உச்ச நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியாக மாண்புமிகு திரு. கே.ஜி. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதற்கும் ஊக்கமாக, உறுதுணையாக இருந்தவர் நம்முடைய முதல்வர் என்பதை நாடு அறியும். அப்படி வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பணிகளைச் செய்துகொண்டிருக்கின்ற முதல்வர் அவர்கள், அம்பேத்கர் அவர்களுடைய சிலையைத் திறப்பதற்குப் பொருத்தமானவர் என்பதை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது. அவர் அந்தச் சிலையைத் திறக்க வருகின்ற நேரத்திலே, இப்படி ஒரு திட்டமிட்ட அசம்பாவிதத்தை அங்கேயிருக்கின்ற சிலர் நிறைவேற்றியிருக்கின்றார்கள். அங்கே இருக்கின்ற வழக்கறிஞர் சங்கங்கள், குறிப்பாக SC, ST வழக்கறிஞர்களால் நடத்தப்படுகிற சங்கங்களெல்லாம் ஏற்கெனவே கூடிப் பேசி முதல்வர் அவர்கள் வருகின்ற நேரத்திலே எந்த ஒரு எதிர்ப்பும் காட்டப்படக்கூடாது என்று இதற்காகத் திட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்த வழக்கறிஞர்களையெல்லாம், சந்தித்து மன்றாடியிருக்கிறார்கள், தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் மீறி, அங்கே இந்த எதிர்ப்பு நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட அவமதிப்பு மட்டுமல்ல; உச்ச நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி அவர்களையே அவமதித்தது மட்டுமல்ல; அங்கே திறக்கப்பட்ட புரட்சியாளர் அம்பேத்கர் அவர்களையே அவமதிக்கின்ற விதமாகத்தான் இந்தச் சம்பவம் நடந்திருக்கிறது என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

2010 ஏப்ரல் 26]

[திரு. து. ரவிக்குமார்]

முற்பகல் 11-10

இத்தகைய அவமதிப்பைச் செய்தவர்கள் மீது மிகக் கடுமையான கோபத்திலே இன்றைக்கு ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் இருக்கின்றார்கள். அந்த அளவுக்கு இது அவர்களுடைய உணர்வுகளைத் தூண்டியிருக்கின்றது. இந்த அவமதிப்பைச் செய்தவர்கள் எவராக இருந்தாலும், அவர்கள் சட்ட ரீதியாக தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்று நாங்கள் விடுதலைச் சிறுத்தைகள் கட்சியின் சார்பிலே வலியுறுத்துகின்றோம். இதை ஏன் அவர்கள் செய்தார்கள் என்று சொன்னால், இப்படி ஊடக கவனம் செலுத்துகின்ற நிகழ்வுகளிலே போய் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தால், தாங்களும் ஊடகங்களின் கவனத்தை ஈர்க்கலாம் என்ற மலிவான நோக்கத்தோடுதான் இத்தகைய காரியங்களை, இந்த மாதிரியான வழக்கறிஞர்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்களுடைய நோக்கத்திற்குத் துணை போவதுபோல் இல்லையென்று சொன்னாலுங்கூட, இத்தகைய சம்பவங்கள் நடக்கும்போது, ஊடகத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் அதைப் போய் படம் எடுக்கவோ, செய்திகள் திரட்டவோ முற்படுகின்ற நிகழ்வு இயல்பாக நடக்கின்றது. அவர்களும் அப்போது தடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பத்திரிகையாளர்கள் இடையிலே போய் மாட்டிக் கொண்டு, ஊடகத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் இடையிலே போய் மாட்டிக்கொண்டு அல்லலுற்றிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் இப்படித் தடுக்கப்படுவதோ அல்லது தாக்கப்படுவதோ இனி நடக்கக் கூடாது. மாண்புமிகு முதலவர் அவர்கள் இப்பொழுதுதான் இந்த அவையிலே சொன்னார்கள். எப்படிப் பத்திரிகை சுதந்திரத்திற்கு ஒரு பாதுகாவலனாக இந்த ஆட்சி இருக்கிறது என்று சொன்னார்களோ, அப்படிப்பட்ட ஆட்சியிலே, பத்திரிகையாளர்கள் இப்படித் தாக்கப்பட்டகூடாது, அப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் இனித் தொடரக் கூடாது. உயர் நீதிமன்ற வளாகத்திலே வன்முறையைத் தூண்டி எதிர்ப்பினைத் தெரிவித்தவர்கள் மீது கடுமையாக நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்தி அமைகின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அம்பேத்கர் அவர்களுடைய சிலையை உயர் நீதிமன்ற வளாகத்திலே வைப்பதில், இந்த அரசோ அல்லது இந்த அரசின் தலைமைப் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற நானோ யாராவது

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [2010 ஏப்ரல் 26]

குறுக்கீடு செய்து, அந்தச் சிலையை அங்கே வைக்கக் கூடாது என்று அடம் பிடித்திருந்தாலோ அல்லது தடுத்திருந்தாலோ, கறுப்புக் கொடி காட்ட உணர்ச்சியுள்ளவர்கள் கூடினால், அது ஒரு முறையானதாகவும், நியாயமானதாகவும் இருக்கக்கூடும்.

1972-1977 இல் தமிழகத்திலே, வட சென்னையிலே ஒரு கலைக் கல்லூரிக்கும் பிறகு இந்தியாவிலேயே முதன்முதலாக, ஒரு சட்டக் கல்லூரிக்கும் அம்பேத்கர் பெயரை வைத்தவன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்ற முறையில், சட்டக் கல்லூரிக்குப் பிறகு, சட்டப் பல்கலைக்கழகமே இங்கு உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்று ஒரு முயற்சியை எடுத்தபோது, அதற்கான இட வசதியில்லை என்று சொன்னபோது, நம்முடைய சட்டத் துறை அமைச்சர் துரைமுருகன் அவர்கள் கிரீன்வேஸ் சாலையில் முதலமைச்சர் தங்குவதற்கென ஒரு வீடு என்று ஒரு பெரிய மாளிகையை ஏற்பாடு செய்திருந்தார். நாளைக்கே அங்கே குடிபோக வேண்டுமென்று நாளெல்லாம் குறித்திருந்தார். என்னை அழைக்க வந்தபோது, அவரிடம் சொன்னேன், சட்டப் பல்கலைக்கழகம் அம்பேத்கர் பெயரில் உருவாக இடமில்லை என்று அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்; ஆகவே, எனக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட கிரீன்வேஸ் சாலை வீட்டை அந்தப் பல்கலைக்கழகத்தினுடைய அலுவலகமாக்குங்கள் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்று சொன்னேன்.

முற்பகல் 11-15

மரத்வாடா பல்கலைக்கழகத்திற்கு அம்பேத்கர் பெயரை வைப்பதாக மராட்டிய சட்டமன்றத்திலே தீர்மானம் கொண்டுவந்து, பல ஆண்டுகளாகின்றன, ஆனால் தீர்மானம் இன்னும் நடைமுறைக்கு வரவில்லையென்ற செய்தியை ஒரு பத்திரிகையில், ஒரு மூலையில் வந்ததைப் படித்துவிட்டு, அப்படியா என்று வருத்தப்பட்டு, தமிழ்நாட்டிலே உள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கிளைகள், கிளைச் செயலாளர்கள் அத்தனை பேரும், இலட்சக்கணக்கில் அங்கே மராட்டிய மாநிலத்தில் மரத்வாடா பல்கலைக்கழகத்திற்கு அம்பேத்கர் பெயரைச் சூட்ட வேண்டுமென்று தந்தியைக் கொடுங்கள் என்று சொல்லி, அப்போது அங்கே கவர்னராக இருந்த திரு. அலெக்ஸாண்டர் அவர்கள் என்னோடு தொடர்பு கொண்டு, இன்னும் ஒரு வாரத்தில் உங்கள் தந்திக்குப் பதிலாக இங்கே சட்டம் இயற்றப்படும் என்று உறுதியளித்து, (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) மராட்டியத்திலே அம்பேத்கர் பல்கலைக்கழகம் உருவானது.

2010 ஏப்ரல் 26] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

இவற்றுக்கெல்லாம் காரணமாக இருந்தவன் கருணாநிதி என்று மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்மீது குற்றஞ்சாட்டி, ஆகவே உயர் நீதிமன்றத்திற்குள்ளே, உச்ச நீதிமன்றத்திற்குள்ளே இவரை நுழைய விடக்கூடாது, அனுமதியோம் என்று சொல்லியிருந்தால் அது நியாயம். இவற்றுக்கெல்லாம் காரணமாக இருந்தது தப்பு என்று என்மீது குற்றஞ்சாட்டி, சில பேர் கறுப்புக் கொடியோடு வந்தார்கள் என்று சொல்ல மாட்டேன்; வந்த பிறகு சட்டைப் பையிலே இருந்த கறுப்புக் கொடியை எடுத்து வீசினார்கள் என்றால், இங்கே இந்தச் சட்டமன்றத்திலே அதுபற்றிய பிரச்சினை வந்த பிறகுதான் அது நாட்டிற்கே தெரிகிறது, யாருக்கும் அதுவரையிலே தெரியவில்லை. அங்கே கூடியிருந்த கூட்டம் ஓர் ஆயிரம் பேர் இருக்கலாம், அந்தப் பந்தலில். அந்த ஆயிரம் பேருக்கிடையிலே நான்கைந்து பேர் எழுந்து, வழக்கறிஞர் சங்கமோ அல்லது பால் கனகராஜ் போன்ற நண்பர்களுடைய தலைமையிலே உள்ள அங்கீகாரம் பெற்ற சங்கங்களோ, யாரும் ஈடுபடாத நிலையில் ஒருசில கட்சிகளின் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு, எந்தக் கட்சிகளின் பெயரைச் சொன்னால் இங்கே பயப்படுவார்கள் என்று அந்தக் கட்சிகளுடைய பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு, அம்பேத்கர் பெயரையும் அங்கே வீணாகக் களங்கப்படுத்தி, இந்தக் கொடியை நாங்கள் பிடிக்கிறோம் என்று சொல்லி, அதன் காரணமாக ஒரு கலாம் விளைவிக்கப்பட்டது என்றால், அப்படிப்பட்ட கலாம் விளைந்ததை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவும் இல்லை; வரவேற்கவும் இல்லை.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைப்போல, அவர்களுடைய கவலையிலே நானும் பங்குகொள்கின்றேன். அந்தக் கலவரத்திலே பத்திரிகையாளர்கள், செய்தியாளர்கள், செய்தி நிறுவனங்களுடைய கருவிகள் தாக்கப்பட்டன என்ற செய்திக்கு நானும் என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உரிய நடவடிக்கைகளை நிச்சயமாக எடுப்பேன் என்ற உறுதியையும் இங்கே அளிக்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

ஆனால் ஒன்று; ஏன், எதற்காக திடீரென்று அங்கே கறுப்புக் கொடி? கறுப்புக் கொடிக்கு அஞ்சுகிற இயக்கம் அல்ல திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஏனென்றால், அது நடத்தாத கறுப்புக் கொடி இயக்கம் ஒன்று எனத் தமிழ்நாட்டிலே இல்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவ்வளவு கறுப்புக் கொடி இயக்கங்களை நடத்தியிருக்கிறோம்.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [2010 ஏப்ரல் 26]

ஆசியாவின் ஜோதி, இந்தியாவின் பிரதமர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுக்கே கறுப்புக் கொடி காட்டினோம். இன்னும் சொல்லப்போனால், என்னுடைய தலைமையிலேயே தஞ்சைத் தரணியில் கறுப்புக் கொடி காட்டப்பட்டது. ஆனால் எப்படி? அதற்கு ஒரு முறை கிடையாதா? முன்கூட்டியே போலீசாரிடத்திலே அனுமதி கேட்டு அவர்கள் எந்த இடத்திலிருந்து கறுப்புக் கொடி காட்டலாம் என்று வரையறுத்துச் சொல்கிறார்களோ அந்த இடத்திலிருந்துதான் தி.மு.கழகத்தின் சார்பாக எந்தத் தலைவருக்கும் கறுப்புக் கொடி காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது நம்முடைய பன்னீர்செல்வம் அவர்களுக்கும் தெரியும். ஏனென்றால், அவரும் எங்களோடு இருந்தவர்தானே! இங்கே இருந்து போனவர்களுக்கெல்லாம் தெரியும். ஜனநாயக ரீதியிலேதான் கூப்பிட்டுக் கொடி இயக்கத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், திராவிட இயக்கம் நடத்தியிருக்கிறது. ஆனால், திடீரென்று ஒரு தாக்குதல், ஒரு எதிர்ப்பு அதற்கு நாங்கள் பயந்து விடுவது என்றால் இயலாது.

முற்பகல் 11-20

ஏனென்றால் ஒன்றை உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், நீங்கள் கடலுருக்குச் சென்றால் தயவுசெய்து கவனித்துப் பாருங்கள். கடலுரில் ஒரு பாலம். அந்தப் பாலத்தையொட்டி ஒரு சாலை. அந்தப் பாலத்தின் ஒரு முலையில் பெரியாருடைய சிலை. அதை நான்தான் திறந்து வைத்தேன். பெரியார் தலைமையிலே அந்தச் சிலையை நான்தான் திறந்து வைத்தேன். அந்தச் சிலைக்கு ஒரு வரலாறு உண்டு. என்ன வரலாறு என்றால், அந்த இடத்தில் பெரியார் பேசும்போது, அவர்மீது செருப்பை வீசினார்கள் என்பதற்காக, அந்தச் செருப்பை பெரியார் பத்திரப்படுத்தி, அந்தச் செருப்பு வீசியவனைக் கூப்பிட்டு அவனுக்குப் பரிசளித்தார் என்றெல்லாம் வரலாறு உண்டு. அந்தச் செருப்பை எங்கே வீசினார்களோ, அந்த இடத்திலேயே பெரியாருக்குச் சிலை வைக்க வேண்டுமென்று, பெரியாருக்குச் செருப்பு வீசிய இடத்திலேதான் இன்றைக்கு அங்கே சிலை வைத்திருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இவற்றையெல்லாம் என்னுடைய 72 ஆண்டுக் கால பொது வாழ்க்கையிலே நான் நினைத்துப் பார்க்கமாட்டேனா? அவர்களெல்லாம் பட்டபாடு; அவர்களெல்லாம் சந்தித்த இந்தச் சோதனைகள்; இந்த வன்முறைகள் என் ஞாபகத்திற்கு வராதா? அப்படி வந்த காரணத்தால்தான், நீதிமன்றத்திலே உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிக்கு முன்பாக, உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளுக்கு முன்பாக,

2010 ஏப்ரல் 26] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

எனக்கு எதிரில் நான்கைந்து பேர்கள் நான் பேச எழுந்ததும் கறுப்புத் துணியைக் காட்டி, “அனுமதியோம், அனுமதியோம்” என்று சொன்னார்கள். இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால், நான் உள்ளே போய் பேச ஆரம்பித்த பிறகு, நீதிமன்றத்திற்குள் அனுமதியோம் என்று சொன்னார்கள். நீதிமன்றத்திற்குள் அனுமதிக்கப்பட்டுதான் உள்ளே சென்றிருக்கிறேன். மேடையிலே அனுமதிக்கப்பட்டுத்தான் அங்கிருந்து பேச ஆரம்பித்திருக்கின்றேன். இதற்குப் பிறகு “அனுமதியோம், அனுமதியோம்” என்றால் என்ன அர்த்தம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆக, எங்கிருந்தோ பின்னால் தூண்டப்பட்டு, அனுப்பப்பட்ட ஒரு கூட்டம்; (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்தக் கூட்டத்தில் பஞ்ச பாண்டவர்களைப் போல ஐந்தாறு பேர்கள் வந்து இத்தகைய ஒரு கலாட்டாவைச் செய்தார்கள்.

மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் செல்வி பாலபாரதி அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதைப்போல, நான் மிகுந்த அடக்கத்தோடு, அப்படி ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெறுகிறது என்றவுடன், என் பேச்சை நிறுத்திவிட்டு அது என்ன என்றுகூட பார்க்காமல், அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும், ‘எதைப் பற்றியும் கவலைப்படாமல் பேசிக்கொண்டே இருந்தார்’ என்று எழுதினார்கள். டி.வி-யில்கூட ‘சொன்னார்கள்; ஜெயா டி.வி-யிலும் ‘எதைப் பற்றியும் கவலைப்படாமல் கருணாநிதி பேசிக்கொண்டே இருந்தார்’ என்று சொன்னார்களாம். அதுதான் கருணாநிதி! (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி)

ஒரு சம்பவம் என் நினைவுக்கு வருகிறது. இந்திரா காந்தி அம்மையாரும், நானும் வ.உ.சி. சிலை திறப்பு விழா என்பதற்காக, தூத்துக்குடிக்குச் சென்றிருந்தோம். திரு. கோசல்ராம் அவர்களும் இருந்தார்கள். தூத்துக்குடியில் நமது கல்வியாளர் வீரபாகு அவர்களும் அங்கே என் பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்தார்கள். அங்கே பெரிய கூட்டம், அந்தக் கூட்டத்தில் 10 ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேல் இருந்தார்கள். இடையிடையே சிறு சிறு கூச்சல். கூட்டம் நடந்துகொண்டே இருந்தது. திடீரென்று அந்தக் கூட்டத்தில்—தூத்துக்குடியில் சொல்வார்கள், ‘சொட்டை விழுந்துபோன கூட்டம்’ என்று; சொட்டை விழுந்து போய்விட்டது என்றால், என் தலை மாதிரி. பெரிய கூட்டத்தில் வழக்கை விழுந்த மாதிரி. வழக்கை விழுந்தால் அந்த இடத்தில் அடர்த்தி இருக்காது இல்லையா? அதுபோன்று அங்கே சொட்டை விழுந்து போய்விட்டது,

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [2010 ஏப்ரல் 26]

சொட்டை விழுந்து போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். அப்போது இந்திரா காந்தி அம்மையார் கோசல்ராமிடம் சொன்னார்கள், "That is Karunanidhi" என்று (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்தக் கூட்டம் நிறைவு பெற்ற பிறகு, அடங்கிய பிறகு, அமைதி பெற்ற பிறகு "That is Karunanidhi" என்று சொன்னார்கள். அந்த வீர வாக்கியத்தை, பாராட்டை நான் இழந்துவிட முடியுமா? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அதனால்தான் உயர் நீதிமன்றத்திலே நடைபெற்ற அந்தச் சம்பவத்திலும் நான் அதைப்பற்றியெல்லாம் கவலைப்படாமல் பேசிக்கொண்டே இருந்தேன். நான் இன்று நேற்றல்ல; 16 வயது முதல் இப்படித்தான் பேசிக்கொண்டே இருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நான் பேசுகின்ற இடத்திலே பாம்பு வந்தாலும், பாம்பு விடப்பட்டாலும், செருப்பு வீசப்பட்டாலும், கல் எறியப்பட்டாலும் பேசிக்கொண்டேதான் இருக்கிறேன்; பேசிக்கொண்டே இருப்பேன். (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி)

முற்பகல் 11-25

என்னுடைய கடைசி மூச்சு அடங்குகிற வரையில், இருதயத்திலே கடைசித் துடிப்பு, நிற்கிற வரையில் பேசிக்கொண்டே இருப்பேன். (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி) ஆனால், அந்தச் சம்பவம் நடைபெற்றபோதும் நான் பேசிக் கொண்டேதான் இருக்கிறேன். நடைபெறுவதை நான் கவனிப்பதைப்போல் இல்லை. உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள், உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள் எல்லாம் நிகழ்ச்சி முடிந்த பிறகு என்னைப் பாராட்டிவிட்டுச் சென்றார்கள். நன்றாகச் சமாளித்தீர்கள் என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்கள். மாலைப் பத்திரிகைகளிலே யாரும் செய்தியைப் போடவில்லை; காலை ஏடுகளிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. எனக்கு அதிலே ஒரு மகிழ்ச்சி என்னவென்றால், இந்தச் செய்தி வராமலேயே போய்விடுமோ என்று எண்ணினேன். நல்லகாலம், இந்தச் செய்தியை வெளியிட்டு விளம்பரம் கொடுத்த பத்திரிகைகளுக்கும், வானொலி போன்ற தொலைக்காட்சிகளுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். ஆனால், தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் சில நொறுக்கப்பட்டன; அடிக்கப்பட்டன; பத்திரிகையாளர்கள் தாக்கப்பட்டனர் என்ற சம்பவங்கள் எல்லாம் என் கவனத்திற்கு நீங்கள் கொண்டு வந்ததற்காக நன்றி தெரிவித்து, உரிய நடவடிக்கைகள் அதற்காக எடுக்கப்படும் என்பதையும், எதிர்காலத்திலே அவர்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

2010 ஏப்ரல் 26] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

பத்திரிகையாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் யாரும் இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி, என் மீது குற்றம்—நான் தவறாகப் பேசினேன், அதனால் கறுப்புக் கொடி காட்டினார்கள் என்று—யாரும் சொல்ல முடியாது; செய்தி நிறுவனங்களும் சொல்லமுடியாது.

நான் அம்பேத்கருக்காக பட்ட பாடுகளை, நான் செய்த சிறப்புகளை உலகம் அறியும். என் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்து மக்கள் அறிவார்கள். (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி) இங்கே இருக்கின்றவர்கள் யாரும், என் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் உட்பட யாரும் நான் சொல்வதற்காக வருத்தப்படக்கூடாது. அன்றைக்கு ஜாதியை ஒழிப்பதற்காக ஆதி திராவிடக் குலத்துப் பெண்ணை என்னுடைய மகனுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தவன் நான். (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி) ஒருவேளை, அதற்காகக் கறுப்புக் கொடி பிடித்தார்களா என்னவோ, எனக்குத் தெரியாது. கறுப்புக் கொடி பிடித்துக்கொண்டே இருக்கட்டும். ஆனால், ஒரு காலத்திலே ஆயிரம் பேர் கறுப்புக் கொடி காட்டினார்கள், 500 பேர் காட்டினார்கள் என்பதெல்லாம் மாறி இப்பொழுது, கருங்கி நான்கு பேர், ஐந்து பேர் என்ற அளவிற்கு வந்துவிட்டது. அந்த நிகழ்ச்சியைக்கூட என்னுடைய அருமை நண்பர், வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்தினுடைய தலைவர் திரு. பால் கனகராஜ் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதையும் அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார் என்பதையும் இங்கே சொன்னார்கள். முதலிலே பேசியிருக்க வேண்டாமா என்று வேல்முருகன் சொன்னார். எல்லோரிடத்திலும் பேசியிருக்கின்றார்கள், எல்லோரிடத்திலும், அங்குள்ள வழக்கறிஞர்கள் சங்கத் தலைவர்கள் மாத்திரம் அல்ல; இன்னும் சொல்லப்போனால், உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியே, அவர்களையெல்லாம் அழைத்துப் பேசியிருக்கிறார், இந்தத் தகராறு வேண்டாமென்று. ஒத்துக்கொண்டுதான் போய் இருக்கிறார்கள், எந்தத் தகராறும் செய்ய மாட்டோம் என்று. எந்த நிலைமைக்காக, அந்தத் தகராறுக்குக் காரணம் சொல்கிறார்கள்? 4 போலீஸ்காரர்கள் மேலே கருணாநிதி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, கோர்ட்டு தீர்ப்பு வந்த பிறகும் கூட என்று. நான் கேட்கிறேன் நடவடிக்கை எடுத்தால், அவர்கள் சட்ட ரீதியாக அதை அணுகும்போது எப்படி நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்? நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறோம் என்றால் அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போய் தடை வாங்கிவிடுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் நான் எங்கே நடவடிக்கை எடுப்பது? இதையும் நீங்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, உயர் நீதிமன்றத்தை இதுபோன்று அமளிக் களமாக, கலவர பூமியாக ஆக்குகின்ற யாராக

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [2010 ஏப்ரல் 26]

இருந்தாலும், பொதுமக்களால் அவர்கள் மன்னிக்கப்படமாட்டார்கள் என்பதையும், நேற்று நடந்த அந்த விவரத்தை, செய்தியை, நிகழ்ச்சியை நானும் மறந்துவிடுகின்றேன்; நீங்களும் மறந்துவிடுங்கள்; வழக்கறிஞர்களும் மறந்துவிட்டு நல்ல வழியை மக்களுக்குக் காட்டுங்கள் என்று இந்த அவையில் இந்த விவாதத்தின்மூலமாக நான் தெரிவித்து அமைகின்றேன், வணக்கம்.

4. மானியக் கோரிக்கைகள், 2010-2011, விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

(அ) கோரிக்கை எண் 34—நகராட்சி நிர்வாகம் மற்றும் குடிநீர் வழங்கல் துறை—தொடர்ச்சி

(ஆ) கோரிக்கை எண் 42—ஊரக வளர்ச்சி மற்றும் ஊராட்சித் துறை—தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 2010-2011 ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும், வாக்கெடுப்பும். 23-4-2010 ஆம் நாளன்று மாண்புமிகு துணை முதலமைச்சர் அவர்களால் முன்மொழியப் பெற்ற மானியக் கோரிக்கைகள் மற்றும் அவற்றின் மீது முன்மொழியப் பெற்ற வெட்டுத் தீர்மானங்கள் ஆகியவற்றின்மீது விவாதம் தொடர்ச்சி. மானியக் கோரிக்கை எண் 34—நகராட்சி நிர்வாகம் மற்றும் குடிநீர் வழங்கல் துறை, மானியக் கோரிக்கை எண் 42—ஊரக வளர்ச்சி மற்றும் ஊராட்சித் துறை. முதலில் அ.இ.அ.தி.மு.க. சார்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆர். சாமி.

முற்பகல் 11-30

திரு. ஆர். சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த உள்ளாட்சித் துறை மானியக் கோரிக்கையில் எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த கழகத்தினுடைய நிரந்தர பொதுச் செயலாளர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுக்கு என்னுடைய கோடானு கோடி நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த காலங்களில் புரட்சித் தலைவி அம்மா ஆட்சிக் காலத்தில் அமைதிப் பூங்காவாகத் தமிழகத்தைத் திகழ வைத்தார்கள். தமிழ்நாட்டை மின்வெட்டே இல்லாத மாநிலமாக வைத்து, புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் ஆட்சி நடத்தினார்கள். தமிழ்நாட்டில் விலைவாசி உயராமல்